

Kivunlievitys

Synnytyskipuja alettiin lievittää 1930-luvulta lähtien ilokaasulla, kun oli kehitetty laitteita, joilla synnyttäjät saattoivat itse säädellä aineen käyttöä kiputuntemustensa mukaisesti.

Turussa lääninsairaala ja Seikon synnytyslaitos olivat jo vuonna 1939 saaneet ilokaasulaitteet, mutta koska Heideken ei ehtinyt sitä tuolloin hankkia, ei sitä sodan takia saatu moneen vuoteen. Vuonna 1950 Heideken sai viisi trilene-konetta, joita kehitettiin ilokaasukoneita tehokkaammiksi. Niissä käytetty aine oli trikloretyleeni, jota hengitettiin kuten ilokaasua.

1960-luvulla oli olemassa joitain kipua lieventäviä lääkkeitä ja toisaalta lääkkeitä, jotka laukaisivat jännitystä ja auttoivat synnytyksen edistymistä. Näitä käytettiin myös Heidekenillä. Nykäsityksen mukainen kipuja helpottava liikkuminen ei synnytyksen aikana vielä tuolloinkaan ollut sallittua. 1970-luvulla kivunlievitykseen tuli vähitellen erilaisia vaihtoehtoja, kuten epidural- ja kohdunsuupuudutukset.

Kun 1970-luvulla synnyttäjiä oli Heidekenillä vielä melko paljon, niin 1980-luvun alussa määrä oli tippunut alle tuhanteen, jolloin sairaalan kuormitusprosentti oli alle viisikymmentä. Samalla TYKS:ssä oli tungosta. Syyksi esitettiin epiduraalipuudutusta, sillä TYKS oli ainoa Turun synnytyslaitoksista, jossa puudutuksen saattoi saada myös virka-ajan ulkopuolella. Vasta 1982 lähtien Heidekenilläkin puudutuksen antaminen kävi mahdolliseksi ilta- ja yöaikaan, kun anestesia lääkärit alkoivat päivystää myös Heidekenillä.